

բունակելու և թատրոնը պահելու համար կազմվել է մի ընկերակցութիւն ուսում գերատեսական խմբի և օրկէստրի մէջ: Այդ ընկերակցութիւնը իր կողմից թատրոնը վարձով է տալիս ցանկաւ գործներին: Ասում են որ պ. Պալմ մի քանի ամսվայ ուսման պարտ էր մնացել օրկէստրին, դերասաններին, թատրոնի մէջ ծառայողներին, բանաւորներին, մեքենագետներին, գաղով լուսաւորողին, վերջապէս ամենքին: Այժմ, ինչպէս մեզ պատմում են, օրկէստրը և ուսում գերատեսակները, որոնք յանձն առան թատրոնը պահելու, նիւթական մեծ ֆաբրիկան կրած լինելով, պահանջում են, ի հարկէ, որ և հայ թատրոնական խումբը, որ իսպառում է նոյն թատրոնում շարքի ելլելու անգամ, նոյնպէս բաժանի ընդհանուր ֆաբրիկան և իւրաքանչիւր ներկայացման համար նորից վճարի թատրոնի և օրկէստրի վարձը, չը նայելով որ հայ թատրոնական կոմիտէն արդէն կանխիկ վճարած էր Պալմին ամբողջ սեզոնի համար բաւական մեծ գումար:

Մեզ պատմում են որ պ. Ստեփան Սաֆրազեանց կազմել է թիֆլիսում հայ թատրոնատէրների մի խումբ և հոկտեմբերի 10-ին ուղեորվել է դէպք գաւառական քաղաքները. կովկասի այլ և այլ հայաբնակ քաղաքներում հայերէն ներկայացումներ տալու համար:

Քանի մի օր է եղանակը թիֆլիսում սկսում է փոխվել և դառնում է կատարելապէս աշնանային:

Դիւիլիւմիս մեզ գրում են որ հոկտեմբերի 10-ին զանազան հարուստ Նախաձեռնողները իրենց կառուցվող շինութեան մաս, արքունի ճանապարհից ոչ ձեռու, սարի ստորոտում, նոյն իսկ շինութեան հետի բակի համար սարի բաժինը կորուստ ժամանակ յանկարծ անգլիս բառաւորով փուլ է դալիս և երեք հոգի մշակները սակն են մնում: Երկուսին հագլիս աղաթում են, իսկ երրորդի միայն դիակն են հանում փլված քարերի տակից:

Ռուս «Три.л. Объясненіа» լրագիրը լսել է որ առաջինայ ձմեռվայ համար գալիս է թիֆլիս ուսում օպերայի մի խումբ պ. Պալմովիկու և տիկին Պալմովիկու մասնակցութեամբ:

չը կար, երբ ամենայն միջոցներ բաց են եղել Միքայելի առաջ քաշող նախաձեռնութեան հարստահարելու: Մի խոսքով նա է եղել միակ տէր և թագաւոր բոլոր հանքերի, նոյնպէս նա է շինել առաջին ֆոտոգրաֆորարանը Բաղուի ամենաբարձր տեղում: Բայց նայեցէք այժմ, թէ մինչև օրս նա ինչ է առաջացրել, այսինքն որքան յառաջդիմութիւն է արել նախաձեռնութեան մէջ: Հաւասարացրէք նրան Նօբելի հետ, որը առ նուագն քան տարի նրանից յետոյ է սկսել պարապել նախաձեռնութեան գործերով և դուք մի սարսափելի զանազանութիւն կը գտնէք:

Տեսէք վերջինը ինչ հսկայական քայլեր է արել այդ, համեմատաբար, շատ կարճ ժամանակամիջոցում:

Դեռ 1876 թուականին նա, հանքերից մինչև գործարանները (13 վերտո հեռաւորութիւն է) նախ իրող սայլապանների հարստահարութեան առաջ կապելու համար, շինել է տուել առաջին նախախորովակը (нефтепроводъ), որի միջոցով նա համեմատաբար շնչին ծախսով մինչև օրս հասցնում է նախը թէ իր և թէ ուրիշների գործարանները: Վերջիններից նա առնում է ամենայն մի պուղից, բալիսանից մինչև գործարանները բերելու համար, երկուսից մինչև երեք ու կէս կապէլի, նայելով հանգամանքներին: Բայց վերջերս Նօբելը տեսնելով, որ մէկ նախախորովակը բաւականութիւն չէ անում, աւելացրեց երկրորդը, իսկ այժմ այդ երկուսի փոխարէն դրել է մի ընդարձակ, որը օրական 75—80,000 պուղ նախ է տեղափոխում գործարանները: Բարձրացնելով սե նախի ճանապարհը, Նօբելը հետզհետեւ սկսեց աշխատել պատրաստի ֆոտոգէներատորական տեղափոխելու համար նպատակաւոր միջոցներ գտնել: Այդ ևս աշողվեց նրան: Այժմ Նօբելը ունի մեծ քանակութեամբ հեղալից չողանակներ (наливные параксы) որոնցով նա ֆոտոգէներ տանում է մինչև Վօլգա գետը առանց տակառների, որոնք շատ թանկ են նստում ուրիշ ճանապարհներին: Երբ ծովային հեղալից չողանակներ հասնում են այդպէս անուանված ինը կանգունը (9-ти футъ) ուր ծովը գետից բաժանվում է, ֆոտոգէներ ծովային չողանակներից դատարկվում է նոյնպէս հեղալից գետնային չողանակներ, որոնք այստեղից ուղղակի հասնում են ֆոտոգէներ

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅՈՑ ԽՆԴԻՐ

Վիեննայի „Journal d'Orient“ լրագիրը շարունակում է տպագրել յօդուածները հայոց խնդրի մասին: Լրագրի № 41-ին է այդ տեսակ յօդուածներով: Առաջնորդող յօդուածը համեմատում է Հայաստանի այժմեան դրութիւնը Բօլշարիայի դրութեան հետ 1877 թին: Այն ժամանակ, ինչպէս ասված է Բերլինի կոնգրէսի արձանագրութիւնների մէջ 1878 թին, պատերազմը հետևանք էր փարիզի դաշնագրի մէջ հաստատված պայմանների անընդհատ բռնաբարութեան թիւրքաց կառավարութեան կողմից: Ռուսաստանը երկար ժամանակ չէր գտնուում, բայց վերջը միջամտեց Բօլշարիայի անտանիկի դրութեան մէջ:

Այսօր այն պարտաւորութիւնները որ Բ. Կուռը յանձն առաւ Հայաստանի վերաբերութեամբ Սան-Ստեֆանոյ դաշնագրի զօրութեամբ և յետոյ, 1878 թին, Բերլինի կոնգրէսում, անդադար խախտվում են: Կրութիւնը նոյն է և Ռուսաստանը չէ կարող անտարբեր աչքով նայել թիւրքաց Հայաստանի այդ դրութեան վրա, մանաւանդ, աւելացնում է Փրանսիական թերթի յօդուածագիրը, որ այնտեղ Ռուսաստանը տեղի մեծ շահեր ունի քան թէ 1877 թին Բօլշարիայում:

Յօդուածագիրը, որին խմբագրութիւնը անուանում է Եւրօպայում մեծ հեղինակութիւն ունեցող մի պետական անձնաւորութիւն, խորհուրդ է տալիս որ Ռուսաստանը պահանջի թիւրքաց Հայաստանը որպէս զրաւ այդ երկրում մոյցնելի ըէֆօրմները իրադրութիւն, այսինքն Բերլինի մէջ Բ. Կրանը յանձն առած պարտաւորութիւնները կատարելու համար: Յօդուածագիրը աւելացնում է որ ժամանակաւորապէս զրաւ մի երկիր չէ նշանակում նուաճել այդ երկրներ:

գետեղրեայ զանազան քաղաքներ, մեծ մասամբ Յարիցին: Վերջինում Նօբելը շինել առաւ ունի ահագին երկաթեայ ընդերքաւորներ, որոնք լրացվում են ֆոտոգէներ նաւերից չողանակով նախաձեռնութեան: Այդ ընդերքաւորներից ֆոտոգէներ զանազան կողմեր գրվելու համար Նօբելը պատրաստի ունի թուով մի քանի հարկեր նոյնպէս նախաձեռնութեան երկաթուղիների վրա, որոնք շինված են մասնաւորապէս ֆոտոգէնի համար: Նախաձեռնութեան վազոնները ֆոտոգէներ հասցնում են Ռուսաստանի զանազան կենտրոնական քաղաքներ, ինչպէս՝ Տամբով, Կիև, Օդէսա, որտեղ պատրաստ կան վերադիմելի ընդերքաւորներից: Այստեղից արդէն ֆոտոգէներ գրվում է Ռուսաստանի խոր անկիւններով մինչև Պետերբուրգ և Աւստրիայի Բիգա քաղաքը: Ասում են թէ Նօբելը միայն Ռուսաստանով չէ բաւականանում և կամենում է Գերմանիա և արտասահմանի ուրիշ կողմերը ևս ճանապարհը ֆոտոգէներ, մինչդեռ միայն գործատէրները ֆոտոգէներ կարողանում են հասցնել Ռուսաստանի միայն մի քանի մաս քաղաքներ, այն է՝ Աւստրիան, Յարիցին, Վալա, Սարատով, Կիև, Սիմբիրսկ, Նիժնի-Նովոգորոդ մինչև Մոսկովա և ոչ հեռու այն ևս, ի հարկէ, տակառներով: Միայն Նիժնի-Նովոգորոդում չունի Նօբելը ընդերքաւորներ, երբ այստեղ ևս կունենայ, որ ինչպէս հաւատացնում են, այժմեանից մտադիր է, այնուհետեւ էլ տակառներով տանողներին կը տայ վերջնական հարուած:

Մտաւորապէս չորս թէ Նիւրգ տարի է ահա, որ Նօբելը ֆոտոգէներ տակառներում ուղարկելու վերջ է տուել: Ֆոտոգէներ տակառներում տանելը բազմակողմանի անյարմարութիւններ ունի:

Առաջին, որ նա համեմատաբար շատ թանկ է նստում քան թէ Նօբելի սխտեմայով տանելը: այն է հեղալից նաւերով, հետեւալ պատճառներով: 1) ճանապարհողը բացի միայն իստակ ֆոտոգէնի քաշի (нетто) համար ճանապարհաձախ (фрахтъ) վճարելու, վճարում է և տակառների քաշի (тара) համար, 2) որ իրանք տակառները մեծ գումարով են գնվում: Մի տակառը, որ անուանում է իր մէջ 19—20 պուղ և աւել, եթէ վեր առնենք այժմեան գինը, արժէ տասն ու երկու ռուբլ, ուրեմն եթէ քան պուղ ֆոտոգէնի վրա ընկնում է 12 ռ. աւելորդ ծախս, կը նշանակէ ամենայն մէկ պուղի վրա ընկնում

Մի և նոյն ժամանակ յօդուածագիրը յիշեցնում է որ Բերլինի դաշնագրի մէջ ասված է որ պատերազմական ծախսերը չեն կարող վճարված լինել երկրի ձեռով:

Վիեննայի լրագրի խմբագրութիւնը աւելացնում է որ իր կարծիքով հայոց խնդրի լուծելու հոգաւորութիւնը պէտք է յանձնված լինի, Բերլինի դաշնագրի զօրութեամբ, ամբողջ Եւրօպային, եւրօպական պետութիւնների միացած համաձայնութեամբ, և ոչ թէ միմիայն մի պետութեանը:

Լրագրի մի և նոյն համարում տպված են ռուսականներ, որոնք պարունակում են ճիշդ տեղեկութիւններ Հայաստանում գործված հարստահարութիւնների մասին:

«Ժուրնալ դ'Օրիան» լրագրի նոյն համարում քաղված է մի լուր Կ. Պօլսի «Phare du Bosphore» լրագրից, որ հաղորդում է թէ թիւրքաց կառավարութիւնը արգելել է Կ. Պօլսի բոլոր լրագրիներին մի խօսք անգամ արտասանել հայոց խնդրի մասին: Անհնազանդ լրագիրը անմիջապէս կը խափանվի:

ԱՆԳԼԻԱ

Լիդսի մէջ տուած բանկոտի ժամանակ Գլադստոն արտասանեց մտաւորապէս հետեւեալ ճառը, որ գլխաւորապէս վերաբերվում է արտաքին քաղաքականութեանը: Այդ ճառը անդադար ընդհատվում էր ծափահարութիւններով և հաւանութեան նշաններով: Յիգրից խօսելով Եւրոպայի մէջ մտցրած ստիպողական օրէնքների մասին, առաջին միտքստըրը ասաց. «Ստիպողական ձեւը երբեք մեզ հաճելի չէ եղել, նրա գործադրութեան պատճառը ցաւալի անհրաժեշտութիւնն է եղել: Պարլամենտը պարտական էր հաւանութիւն տալ այդ միջո-

ցին, ինչպէս և կառավարութիւնը պարտաւոր էր գործադրել իրանից կախած բոլոր միջոցները քաղաքացիների կեանքի և անձնական իրաւունքների ապահովութեան համար: Մեզ մեղադրում են, որ չը կարողացանք փոքրացնել պետական ծախսերը: Կաճմանը է: Մենք չը կարողացանք այդ բանն անել մեզ թողած ժառանգութեան պատճառով: Յայտնի է, որ վաստակները ոչ թէ միայն շատ ծախսում են, այլ և զանազան պարտականութիւններ են ընդունում: Մենք պէտք է ուրախ լինենք, որ հարկաւորութիւն չունենք պարլամենտից միլիոններ պահանջել անցեալ դժուարութիւններից ազատվելու և կատարելու համար այն պարտականութիւնները, որոնք կտակել են մեզ մեր նախորդները: Վերջին ընտրութիւններից առաջ անգլիական ժողովուրդը ուշադրութեամբ քննեց նախորդ կառավարութեան քաղաքականութիւնը և նրանից ճաշող դժուարութիւնները: Բերլինի դաշնագիրը արեւելեան ժողովուրդների համար բարեբեր յօդուածներ էր բովանդակում, չը նայելով, որ Անգլիայի աշխատանքների շնորհիւ նրանք բաւական սահմանափակված էին: Չհրեգօրական քաջ ժողովուրդին խոստացված էր նրա երկրի ընդարձակումը, բայց, երբ կառավարութիւնը մեր ձեռքն անցաւ, այդ խոստումը իրագործելու համար դեռ ոչինչ կատարված չէր: Մենք վերջինքնք Եւրօպայի օգնութեամբ կատարել այդ խոստումը և, 400 տարի իր իրաւունքները պաշտպանելու համար պատերազմող քաջ ժողովուրդը, որ արդէն յոյսը կորցնում էր, թէ իր իրաւունքները երբ և ինչ կը

նառաջին պահանջներն են ֆոտոգէնի խոստովութիւնը և անվտանգաւորութիւնը: Վերջինը կախված է նրանից թէ ֆոտոգէներ տաքութեան քանի աստիճաններում կարող է բոցավառվել: Ֆոտոգէնի այդ յատկութիւնը, այն է բոցավառութեան աստիճանը (градусъ воспламененности) մեծ դեր է խաղում այժմ, մինչդեռ նա առաջ գրեթէ ոչինչ նշանակութիւն չունէր գնդերի համար: Ամերիկայում օրէնքը անգամ արգելում է նախաձեռնութեան գործարանատէրերին պատրաստել այն տեսակ ֆոտոգէն, որի բոցավառութեան աստիճանները 40-ից պակաս կը համարվեն: Սակայն Բագուի ֆոտոգէներ անցեալ տարիները Մոսկովայի տեխնիկական ուսումնարանի լաբորատորիայում ենթարկվելով փորձի, գտել են, որ նա շատ փոսնգաւոր է, քանի որ նրա բոցավառութեան աստիճանները քոսանից չեն բարձրանում, մի քանի յայտնի գործարանները մինչև անգամ 10—15-ից ոչ աւել, ինչպէս պ. Սարգիսեանի ֆոտոգէները 110/0 են եղել: Նօբելը այդ հանգամանքը նոյնպէս անուշադիր չէ թողել: Նրա ֆոտոգէներ այժմ ազատորէն կարող է մրցել այդ կողմից ամերիկացիների ֆոտոգէնի հետ: Ֆոտոգէներ վտանգաւոր դարձնող, այսինքն նրա բոցավառութեան աստիճանները պակասցնողը այդպէս անուանված գաղալին է, որը ուրիշ ոչինչ է եթէ ոչ ֆոտոգէնի առաջին կախիկները, այսինքն նրա ամենաթեթեւ մասը: Նօբելը ֆոտոգէնի այս մասը անխնայ կերպով այրում է և չէ խառնում, մինչդեռ ուրիշ գործարանատէրերը նրան թողնում են ֆոտոգէնի մէջ միայն այն պատճառով, որ նա վերջինի տեսակարար ծանրութիւնը (удельный вѣсъ) պակասցնում է, որին մանր գործարանատէրերը մեծ նշանակութիւն են տալի քան թէ անվտանգաւորութեան: Բայց Նօբելի ֆոտոգէներ այդ երկու գլխաւոր յատկութիւնները միահաւասար պահում է, այսինքն բոցավառութեան անվտանգ աստիճանները տեսակարար ծանրութեան հետ:

Մենք այստեղ մտադիր չենք մանրամասնօրէն առաջ բերել Նօբելի արած բոլոր յառաջադիմութիւնները նախկին արդիւնաբերութեան մէջ, այդ պատճառով էլ վերեւ բերած տեղեկութիւնները պէտք է չափազանց կրճատած համարել, որովհետեւ եթէ սկսենք մի առ մի թելաւնալ ամեն, ինչ որ արել է և անում է այժմ